

Részletek *Az angyalok könyvéből*

I/16

Most indulsz el.
Még egy pillantás a tükörbe.
Azt kívánom: ne érkezz ide.
Maradj abban a helyzetben,
Ami nélkül rád sem ismernék.
Mindig úgy jöttél,
Mintha valamely határon
Csempésznéd át kincsedet.
Valahol már számlálhatod,
Átválthatod akármire,
Fényében ragyoghatsz!
A tükörből mégsem menekülsz.
Mert ismerlek, fogva tartalak.

I/20

A titokkal együtt elvész
A jelenlét kegyelme,
Miben osztoztál,
Az esendő perc oda.
Maradnak évszakok színjátékai,
Idegen mozdulatok,
Miket homályosan látunk,
Készen bár visszadobni a labdát.
Ki ismeri odaadásunk?
A játék eljátszódik nélkülünk.
Kinek találták ki?
Marad a pulzus,
Néhány primitív ütem:
Egyhangú mértéke a pusztulásnak.